

N:o 157.

Af herr **R. Eklundh** från Lund, *angående rätt för lektor att för uppflyttning i högre lönegrad tillgodoräkna sig viss föregående tjänstgöring.*

På grund af Kongl. Maj:ts kungörelse af den 12 september 1890 har ordinarie adjunkt erhållit rätt att, sedan han befordrats till lektor, för uppflyttning i högre lönegrad beräkna den med lektors väsentligen likartade tjänstgöring, han före sin befordran kan hafva bestridt, så vida han nemligen dessförrinnan fullgjort alla villkoren för att till lektor utnämnas. Detta synes endast hafva varit en enkel åtgärd af rättvisa, helst som samma förmån ända sedan nu tjugo år tillbaka varit extra ordinarie lärare medgifven.

I vissa fall har emellertid den kongl. kungörelsen icke medfört åsyftad verkan, och detta af ett skäl, som icke torde befinnas fullgiltigt. Det har nemligen inträffat, att adjunkter med fullständig lektorskompetens, som under flera år bestridt lektorstjänstgöring, icke efter sin befordran till lektor, fått räkna sig till godo denna tjänstgöring i och för uppflyttning i högre lönegrad; detta af den anledning, att de icke före öfvertagande af nämnda tjänstgöring aflagt lektorsundervisningsprof.

Om detta drabbar någon, hvilkens lönetursberäkning daterar sig till tiden *efter* nämnda kungörelses tillkomst, kan häremot från rättvisans synpunkt ej något invändas. Tydligt är att frågan deremot ställer sig helt annorlunda beträffande de f. d. adjunkter, hvilkas lönetursberäkning grundar sig på lektorstjänstgöring *före* kungörelsens utfärdande. För dem har anledning till förutgående afläggande af undervisningsprof icke förefunnits, kanske ej heller tillfälle. Det kan således hvarken vara rättvist eller billigt att låta dem af nämnda anledning gå miste om förmånen att få beräkna ett eller annat år af sin föregående tjänstgöring för uppflyttning i högre lönegrad.

Officiel uppgift på dessa lärares antal kan svårligen på enskild väg åstadkommas, men torde ej heller vara behöflig, då de i alla händelser äro ytterst fåtaliga.

På grund af hvad jag nu anfört och i öfrigt åberopande min motion (n:o 55) i detta ämne vid sistlidne års riksdag och statsutskottets utlåtande (n:o 9 sid. 46) i anledning deraf, vågar jag vördsamt hemställa,

det Riksdagen måtte besluta, att ordinarie adjunkt eller kollega, hvilken före Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse, angående ändrade bestämmelser beträffande lönetursberäkning för lärare vid allmänna läroverk den 12 september 1890, fullgjort öfriga stadgade föreskrifter för att kunna till lektor utnämnas, men icke aflagt lektorsundervisningsprof, må, oberoende häraf, äga rätt att efter sin befordran till lektor för uppflyttning i högre lönegrad räkna sig till godo den tid, han från och med året, hvarunder berörda föreskrifter fullgjorts, med nit och skicklighet vid allmänt läroverk tienstgjort såsom tillförordnad rektor, såsom vikarierande lektor eller med en tienstgöring väsentligen lika med den, som åligger lektor.

Stockholm den 28 januari 1896.

Robert Eklundh.